

[Ministeren for skatter og afgifter]

En sådan forhøjelse vil under forudsætning af uændret forbrug indbringe et årligt merprovenu på ca. 50 mill. kr., svarende til det provenu, afgiften af blandet sød saft og læskedrikkoncentrater skulle have indbragt ved uændret forbrug.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat. (Forhøjelse af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget).

(Lovforslag nr. L 36).

Efter lovforslaget forhøjes sømandsfradraget fra 720 kr. til 800 kr. om måneden og udenrigsfartfradraget fra 1.100 kr. til 1.400 kr. om måneden.

Sømandsfradraget træder for personer under sømandsskatteordningen i stedet for lønmodtagerfradraget og 2.000 kr.s-fradraget for livsforsikringer m.v., herunder syge- og ulykkesforsikring. Sømandsfradraget træder også i stedet for eventuelle fradrag for udgifter ved det indtægtsgivende arbejde om bord, det vil først og fremmest sige fradrag for udgifter til sødstyr.

Udenrigsfartfradraget ydes for en mere ubestemt gruppe udgifter i forbindelse med tjeneste i udenrigsfart, ligesom der også ved fastsættelsen af fradraget tages et vist hensyn til, at sømænd i udenrigsfart lever under andre vilkår end befolkningen i land.

Personer under sømandsskatteordningen har i modsætning til personer under landbeskatning ikke mulighed for at fradrage de faktiske udgifter til faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring.

Disse fradrag er senest reguleret med virkning fra lønningsåret 1982, og det er anset for rimeligt, at der nu foretages en justering med virkning fra 1. januar 1985.

Ændringerne skal indarbejdes i sømandsskattetabellerne, der skal være rederierne og skibsførerne i hænde inden 1. januar. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet, af lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp og af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse. (Ændring af planlægnings- og godkendelsesbestemmelser).

(Lovforslag nr. L 37).

Lovforslaget er et led i gennemførelsen af regeringens planreform med sigte på videreudvikling og forenkling af de statslig-kommunale plansystemer. Et væsentligt led heri er, at statslige godkendelsesbestemmelser foreslås ophævet.

På sygehusområdet indebærer ophævelsen af godkendelsesbestemmelserne, at amtskommunerne får mulighed for at gennemføre en mere fleksibel tilpasning og omlægning af sygehusvæsenet uden først at skulle indhente ministerens godkendelse heraf. Samtidig bliver ansvaret for sygehusplanlægningen mere klart placeret hos de myndigheder – amtsrådene – der har den faktiske beslutningskompetence og det økonomiske ansvar på sygehusområdet. Lovforslaget opretholder i øvrigt sygehusplanlægningen og fødselshjælpplanlægningen.

De hidtidige plansystemer på disse områder, herunder særlig kravet om statslig godkendelse af amtskommunernes sygehusplaner og fødselshjælpplaner m.v., stammer imidlertid fra en tid, hvor de væsentligste politiske problemer på sygehusområdet var dels en hensigtsmæssig styring af en ønsket udbygning af sygehusvæsenet, dels en hensigtsmæssig funktionel samordning af virksomheden på sygehusene i de enkelte amtskommuner.

Disse mål er nu stort set nået. Det er derfor nødvendigt at tilpasse plansystemerne til de nu foreliggende sygehusplanmæssige problemer, der først og fremmest består i tilpasning og omstilling inden for givne økonomiske rammer, der ikke giver mulighed for forøgelse af driftsudgifterne. Desuagtet skal der inden for disse rammer skaffes ressourcer til indførelse af nye undersøgelses- og behandlingsmetoder, der hele tiden opstår i kraft af den lægevidenskabelige udvikling.

Plansystemerne vil fortsat fungere som en væsentlig informationskanal mellem de centrale og de lokale sygehusmyndigheder omkring den forventede udvikling inden for sygehusvæsenet m.v. Der vil således fortsat

[Indenrigsministeren]

være sikret de centrale myndigheder – sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet – muligheder for dels at rådgive amtsrådene forud for vedtagelsen af mere væsentlige beslutninger, dels i særlige tilfælde at kunne gribe ind for at sikre koordinationen på landsplan og i afgørende sager også på amtsplan.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om statstilskud til produktudvikling.

(Lovforslag nr. L 38).

Folketinget vedtog i 1977 den nugældende lov om statstilskud til produktudvikling. Formålet med loven er at tilskynde erhvervslivet til at gennemføre en produktudviklingsindsats, der sikrer såvel udvikling af nye produkter som videreudvikling og forbedring af eksisterende produkter for derigennem at styrke beskæftigelsen og bidrage til en forbedring af betalingsbalancen.

Produktudviklingsordningen er blevet godt modtaget af erhvervslivet, herunder ikke mindst af de små og mellemstore virksomheder, som den specielt tager sigte på, og den har i de forløbne år fungeret meget tilfredsstillende. I det teknologiske udviklingsprogram, som vil blive iværksat efter forslag fra teknologirådet, og i rapporten fra styregruppen vedrørende udvalgsarbejdet om de små og mellemstore virksomheder, der er sendt til erhvervsudvalget, peges samstemmende på behovet for en udvidelse af anvendelsesområdet for produktudviklingsloven såvel med hensyn til afgrænsningen af produkter som afgrænsningen af de omkostninger, som er forbundet med et udviklingsarbejde, og hvortil der kan ydes tilskud.

Regeringen er enig i de rekommandationer, som her er fremlagt.

Den gældende ordning vedrører alene fysiske produkter. Som følge af den hurtige teknologiske udvikling, især inden for informationsteknologien, og den skærpede internationale konkurrence finder regeringen behov for, at lovens produktbegreb udvides til ud over fysiske produkter også at omfatte systemer, EDB-programmer, produktionsprocesser, -metoder og -anlæg.

I tilslutning hertil foreslås en udvidelse af de støtteberettigede aktiviteter til også at om-

fatte aktiviteter som f.eks. tilrettelæggelse af efteruddannelse, udvikling af markedsføringsstrategi, planlægning af markedsføring, indhentning af viden fra udlandet m.v. i forbindelse med udviklingsarbejdet.

I konsekvens af produktbegrebets udvidelse i lovforslaget foreslås, at kredsen af mulige støttemodtagere udvides til – ud over fremstillingsvirksomheder inden for industri og håndværk – også at omfatte servicevirksomheder.

Produktudviklingsordningen har nu fungeret i ca. 7 år, og det foreslås, at beløbsgrænser m.v. reguleres.

Bortset herfra videreføres lovens bestemmelser stort set uændret. Som det vil kunne ses af bemærkningerne til lovforslaget, er de øvrige ændringer, der foreslås, kun mindre tekniske justeringer og ajourføringer.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om teknologisk service og af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 39).

Den gældende lov om teknologisk service blev vedtaget af folketinget i 1973.

I loven er angivet rammerne for den virksomhed, som teknologirådet kan udøve, herunder det styrings- og finansieringsystem, der finder anvendelse i forbindelse med rådets støtte til de teknologiske serviceinstitutters virksomhed og opbygningen af udstyrsressourcer samt reguleringen af serviceudbuddet over for erhvervenes virksomheder.

I forbindelse med gennemførelsen af det teknologiske udviklingsprogram, som teknologirådet har foreslået, er der behov for en tilpasning af teknologiloven således, at den optimale virkning af de midler, der stilles til rådighed for gennemførelsen af udviklingsprogrammet, kan sikres.

For så vidt angår teknologisk avanceret udstyr og forsøgsanlæg af særlig erhvervsrettet karakter foreslås kredsen af mulige støttemodtagere udvidet til – ud over de godkendte teknologiske serviceinstitutter – at omfatte